

Nr 144.

Ankom till riksdagens kansli den 27 maj 1929 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om ersättning till insättarna i aktiebolaget Privatbanken.

(4:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren, nr 101, av herr *J. Pålsson* m. fl., och den andra inom andra kammaren, nr 130, av herr *J. Jönsson* i Revinge m. fl., har hemställts, att riksdagen måtte besluta att lämna kreditkassans styrelse bemyndigande att, av tillgängliga medel och efter behörig granskning, till insättarna i aktiebolaget Privatbanken lämna ersättning för de kapitalbelopp, som de vid nämnda penninginstituts nedläggande gingo förlustiga.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina framställningar, får utskottet hänvisa till motionerna.

*Utskottets
yttrande.*

Frågan om statlig hjälp till insättarna i den år 1919 i konkurs försatta Privatbanken har redan tidigare varit föremål för statsmakternas uppmärksamhet. Från skilda håll hava sålunda till Kungl. Maj:t inkommit framställningar om dylik hjälp, vilka framställningar dock ej befunnits böra föranleda till någon åtgärd. Tidigare i ämnet väckta motioner hava också avslagits av riksdagen.¹

Erinras må vidare, att Privatbankens insättare redan i konkursen erhållit en utdelning av över 75 procent, en utdelning, som vida överstiger vad som enligt innevarande riksdags beslut garanterats insättarna i Allmänna sparbanken m. fl. sparbanker.

Under åberopande härav hemställer utskottet,

att förevarande av herr *J. Pålsson* m. fl. och herr *Jönsson* i Revinge m. fl. väckta motioner (I: 101 och II: 130) ej må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 maj 1929.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utskottets utlåtande nr 139.

¹ Se första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 7 och andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 3 vid 1924 års riksdag.

Reservation

av herrar *Bergqvist, Svensson* i Kompersmåla, *J. Pålsson, Walles, Anderson* i Råstock, *Nilsson* i Bonarp, *Olsson* i Kullenbergstorp, *Olsson* i Blådinge och *Jönsson* i Revinge, som ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»Att, på sätt motionsvis påyrkas, en allmän statlig gottgörelse skulle lämnas för de kapitalbelopp, insättarna gingo förlustiga genom Privatbankens konkurs, kan utskottet ej tillstyrka. I detta avseende må erinras, att ifrågavarande insättare redan i konkursen erhållit en gottgörelse, som i allmänhet överstiger vad som enligt innevarande riksdags beslut garanterats insättarna i Allmänna sparbanken m. fl. sparbanker.

Enligt sagda beslut skulle dock till vissa grupper enskilda insättare lämnas garanti för full ersättning av insatta medel. Det synes utskottet förtjänt att övervägas, huruvida ej beträffande Privatbanken en liknande garanti bör i dylika undantagsfall lämnas.

Under återopande härav hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av de av herr J. Pålsson m. fl. och herr Jönsson i Revinge m. fl. i ämnet väckta motionerna (I:101 och II:130), må i skrivelse hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande skäligheten av att, i likhet med vad beträffande Allmänna sparbanken m. fl. sparbanker vid innevarande riksdag ägt rum, jämväl aktiebolaget Privatbankens insättare i vissa undantagsfall beredes full ersättning för gjorda insättningar samt att Kungl. Maj:t måtte för riksdagen förlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.»